

med Kreditforeningerne; hvis en Del af deres Overskud gaar til Garanter og Aktionærer, saa blive de skattepligtige ligesom Kreditforeninger, Sparekasser og Laanekasser under lignende Forhold; men hvis ikke en Del af Overskuddet anvendes paa denne Maade, blive Hypotekforeningerne som de andre nævnte Institutioner efter Forslaget fri for Skattepligt. Endelig gjorde den ærede Ordfører nogle Bemærkninger om Ligningsreglerne, som han jo ikke var helt tilfreds med. Jeg gaar ud fra, at den ærede Ordfører har den Opfattelse, at vi fra vor Side ere ikke mindre varme Tilhængere af en ligelig og retfærdig Paaligning af Skatten end den ærede Ordfører og hans Partifæller; men vi se altsaa forskelligt paa, hvordan Bestemmelserne skulle være for at frembringe dette Resultat. Den ærede Ordfører beklagede meget, at man nu fraveg den Bestemmelse, som blev vedtagen her i Landstinget, at den, der ikke fremkom med Selvangivelse af sin Indtægt, skulde have sin Indtægtssansættelse forhøjet med 10 pCt. i Forhold til det foregaaende Aar og saa fremdeles. Jeg ser ikke saaledes paa den Bestemmelse som den ærede Ordfører. Jeg tror ikke, den vilde have Betydning for Statskassen i den Retning, at den vilde bringe større Beløb ud af Skatten; jeg tror snarere, den vilde have ført til det modsatte Resultat, og bl. a. vilde den sikkert have medført en meget stor Ulejlighed og Bryderi ikke blot for Skatteborgerne, men ogsaa for Ligningsmyndighederne. Grunden til, at Selvangivelserne ere gaaede tilbage paa Landet, er ikke den, at Landboerne ikke godt ville svare, hvad der kan tilkomme dem, eller at Ligningsmyndighederne ikke have villet paalægge dem det, de mente, de burde svare. Nej, Grunden er den, at man begyndte jo at gøre Selvangivelser efter en stor Maalestok, da Loven af 1903 traadte i Kraft; men det viste sig, at Landboerne opgav deres Indtægter lavere, end Ligningsmyndighederne mente, de burde og kunde ansættes; og da Selvangivelserne saa ikke bløve tagne til Følge, blev man i stort Omfang ked af at gøre Selvangivelser og lod det bero ved de Skatteindtægter, som Ligningsmyndighederne fastsatte. Dersom man nu gik til at indføre tvungen Selvangivelse, hvad man faktisk vilde, dersom man fastholdt den Bestemmelse om de 10 pCt., der blev vedtagen her i Landstinget ved anden Behandling, vilde det selvfølgelig have medført, at saa godt som alle vilde have gjort Selvangivelse. Jeg tror,

det vilde have paaført Ligningsmyndighederne stor Ulejlighed, og jeg tror, at Ligningsmyndighederne i overordentlig mange Tilfælde for at undgaa alt for stor Ulejlighed og alt for meget Bryderi vilde have akkvieseret ved Skatteansættelserne, selv om de vare 100 eller 200 Kr. for lave efter Ligningsmyndighedens Opfattelse, og jeg tror derfor, det snarest vilde have bevirket, at vi fik et mindre Udbytte af Skatten i Stedet for et større. Jeg mener ogsaa, at vi en Gang maa komme til tvungen Selvangivelse, og maaske kan det være rigtigt at gaa dertil i 1916, naar Loven skal til Revision, men jeg tror ikke, at Tiden er kommen endnu.

Naar den ærede Ordfører (Bramsen) ved Omtalen af Revisionsbestemmelsen, saa vidt jeg forstod ham, mente, at det var en helt ny Bestemmelse, der var kommen ind nu paa Grund af Fællesudvalgets Behandling, skal jeg sige, at det er ikke Tilfældet, akkurat den samme Revisionsbestemmelse blev vedtagen i Folketinget. Med Hensyn til dette Spørgsmaal om Ligningsreglerne skal jeg endnu gøre opmærksom paa, at den Risiko, der efter den bestaaende Lov er ved ikke at gøre Selvangivelse, bliver skærpet ved det Forslag, der nu kommer til at træde i Kraft. Før var det saaledes, at den Mand, der ikke havde gjort Selvangivelse, mistede Retten til at gøre Indsigelse, hvis han ikke kunde godtgøre, at hans Indtægt var sat mere end 25 pCt. for højt, og saa skulde han dog svare Skat af 15 pCt. mere end sin virkelige Indtægt. Disse 15 pCt. blive nu satte op til 25 pCt., og Bestemmelsen kommer til at gælde baade overfor Indkomstansættelserne og overfor Formueansættelserne. Naar denne Bestemmelse bliver brugt rigtigt af Ligningsmyndighederne, hvad jeg ikke tvivler om, den vil blive, særlig efter de Forandringer, der vedtages for Skatteraadene, og efter, at vi faa det nye Landsoverskatteraad, tror jeg ikke, at vi foreløbig behøve strengere Bestemmelser. Jeg tror ikke, vi ere tjente med at have strengere Bestemmelser; thi ad denne Vej ville Ligningsmyndighederne kunne fremtvinge Selvangivelser hos alle dem, som de tro svare for lidt i Skat, og som kunne opgive deres Indtægt, men ikke gøre det, thi det er en meget stor Risiko, der løbes af dem, som undlade at gøre Selvangivelse, noget andet er det med dem, som have Vanskelighed ved at opgive Indtægten.

Forslaget om Landsoverskatteraadet synes jeg ikke, den ærede Ordfører vilde